

## ERDÉLYI KALANDOZÁSAINK

2022.06.20 - án egy szép hétfői napon, elindultunk Táborfalváról, a Csurgay Franciska általános iskola kapujából, Erdélybe.

Miután átértünk Románia területére, kirándulásunk első helyszínét látogattuk meg, Segesvárt, ahol megnéztük az óratornyot, bástyákat, a várfalakat, Drakula házát, a diáklépcsőt. Ezt követően megálltunk Fehéregyházán, megkoszorúztuk Petőfi Sándor szobrát, majd mentünk Barótra, ahol a Derzs Panzióban szálltunk meg. Megérkezésünket finom vacsorával ünnepeltük, majd ettől felébredve alig aludtunk pár órát. Másnapot egy jó kiadós reggelivel kezdtük, azután útnak indultunk. Először Vargyasra mentünk a Sütő családhoz, ahol a bútorkészítés és festés mesterségével ismerkedtünk meg, majd megnéztük az unitárius templomot, aztán szekerekre pattantunk és a Vargyas – szoros felé vettük az irányt. Útközben megcsodálhattuk a természet csodáit, megtapasztaltuk a csendet és nyugalmat. Miután megérkeztünk a parkolóba, gyalog folytattuk utunkat a patak medrében. Felmentünk a Lócsűr barlangba, az Orbán Balázs barlangba és több függőhídon, sziklákon küzdöttük át magunkat. Mindkét barlangban eltöltöttünk egy kis időt, így mindenkinek szuper élményben volt része. A hosszú gyalogút után szekerekkel és busszal mentünk vissza a szállásra, majd vacsorázni egy hangulatos és szép étterembe. Vacsora után összeültünk és megbeszéltük a nap eseményeit, megírtuk naplóinkat, azután már egymás társaságában lehattunk a szobánkban, beszélgettünk, nevetgélünk a napi élményeken míg el nem aludtunk. Harmadnap első állomásunk Erdővidék Múzeuma volt, ahol egy őselefánt maradványait néztünk meg és egy szuper ólomkatona kiállítást a kökösi csatáról. Ezután Kisbaconra mentünk Benedek Elek szobrához, emlékházához és a még ma is működő vízimalomhoz. Egy rövid utazás után megérkeztünk Nagybaconra az iskolához, ahol részt vettünk egy csoportos vizes ügyességi vetélkedőn. Nagy élmény volt számunkra, hogy török, lengyel és nagybaconi diákokkal versenyezhattünk. Miután vége lett ennek a versenynek következett az ebéd, majd elmentünk Olasztelekre egy kovácshoz, aki pár érdekes tudnivalóval látott el minket, megmutatta műhelyét és kovácsolt emlékül nekünk egy szeget. Hazafelé elmentünk egy köfeytőbe, csodaszép sziklás helyre, ahol a kilátás eszméletlen gyönyörű volt, majd a szállásra érkezést követően vacsorázni mentünk. Vacsora után még meglátogattuk a helyi bőrművest, ahol osztálytársunk hegedült a bőrműves bácsi által készített hegedűn, ami a világon egyedülálló darab. Negyedik napon, az idegenvezetőnk, Gyuri keltett fel minket, majd reggeli után útnak indultunk Kézdivásárhelyre a Babamúzeumba, ahol ismét érdekes beszámolót hallgathattunk meg és megismerhettük az Erdélyben előforduló összes népviseletet, mesterségeket, szokásokat. Ezután megnéztük Sepsiszentgyörgyön a Vadászati Múzeumot, ahol mindenféle állatokat láthattunk, majd sétálgattunk a belvárosban és kaptunk 1,5 óra szabadidőt, amit vásárlással töltöttünk. Mindenki nagyon jól érezte magát, sokat nevettünk együtt, jó volt egy picit felszabadultan sétálgatni. Gyülekező után visszamentünk a szállásra, vacsora, naplózás és pihenés következett. Ötödik napon első úti célunk a Mohos - tözezláp volt, ahol nagyon sok érdekességet tudhattunk meg az ingoványos területről, majd elsétáltunk a Szent Anna - tóhoz, ami eszméletlenül gyönyörű, ettünk kürtöskalácsot és sétáltunk a tó mellett. Hazafelé még elmentünk az Apor lányok feredőjéhez, ahol belógattuk lábainkat a különböző hatású kénese ásványvizekbe, gyógyvizekbe. Nagy élmény volt, hogy hazafelé, az út szélén láttunk egy medvét. Igaz, a Szent Anna - tónál is láttunk egy anyát 3 boccsal, de ők messze voltak, ez pedig csak néhány méterre a busztól. Mikor a szállásra értünk készülődni kezdtünk a

búcsúbulira, ami Nagybaconon volt. Amikor odaértünk a hetedikes diákok fogadtak minket osztályfőnökükkel, majd 3 órán keresztül beszélgettünk, játszottunk, táncoltunk, végül pedig elbúcsúztunk, mivel nekünk reggel korán haza kellett indulnunk. Vacsora után alkalmunk volt elmenni focizni egyet a baróti iskola pályájára, majd siettünk haza csomagolni. Reggel 6 órakor indultunk, átadtuk búcsúajándékainkat a konyhás néniknek, majd elbúcsúztunk a szállásunktól. Hazafelé megálltunk Farkaslakán, megkoszorúztuk Tamási Áron sírját, majd elfogyasztottuk a reggelinket, egy nagy pizzát. Útközben megálltunk még a parajdi sóbányánál, kaptunk 1 óra szabadidőt, hogy utolsó nap is jólérezhessük magunkat, ami meg is történt.

Utolsó állomásunk a határ előtt Királyhágó volt, ami Erdély kapuja. Szomorúak voltunk, hogy vége a kirándulásunknak, sokat túrázunk, jól éreztük magunkat és rengeteg élménnyel lettünk gazdagabbak. Köszönjük kísérőtanárunknak Anita néninek, osztályfőnökünknek Kitti néninek és idegenvezetőnknek Gyurinak, hogy végig vigyáztak ránk és ilyen szuper, élményekkel teli programokat szerveztek nekünk.

Farkas Dorina

7. osztályos tanuló